

Neh 2
Votum/groet; Opw 623; gebed; Our God; lezen Neh 2; preek; Opw 769; gebed; gelbel; Opw 785; zegen; collecte met muziek
Bergschenhoek 18.10.2020

Bouwen in vertrouwen dia

Vandaag lezen we verder in het boek Nehemia. Een boek vol hoop, noemde ik Nehemia de vorige keer. Jeruzalem ligt in puin, maar Nehemia bouwt de stad weer op. Of het nu gaat om een kerk die in afbraak is of een wereld in crisis, met de hulp van God kunnen we iets nieuws opbouwen. In Nehemia 1 is de boodschap: bouwen begint met bidden. En nu zijn we in Nehemia 2. Daar is de boodschap: en bidden leidt tot bouwen.

Bidden en bouwen – die twee horen bij elkaar en gaan altijd samen op. Je kunt niet gaan bouwen, zonder te bidden. En je kunt niet gaan bidden zonder te gaan bouwen. Nehemia is bouwer en bidder tegelijk. Bidden is nooit een excuus om niet te gaan bouwen. Nee, wie begint met bidden, kan juist gaan bouwen in vertrouwen. Dat zie je in Nehemia 2. De bouw gaat echt beginnen. En ik wil samen met jullie gaan kijken: hoe komt Nehemia tot bouwen?

Wacht het goede moment af dia

Want het duurt even voordat Nehemia kan gaan bouwen. Vanaf het moment dat hij bezoek kreeg van zijn broer Chanani heeft Nehemia het verlangen opgevat om naar Jeruzalem te gaan en de muren van de stad te gaan herbouwen. Maar hij kan niet zomaar gaan. Hij heeft toestemming van de koning nodig. Zonder fiat van de koning zal er van bouwen niks terecht komen.

En daar is het wachten op. Hoe krijgt Nehemia die toestemming? Wil koning Artaxerxes medewerking verlenen aan Nehemia's plan? *'Laat de koning mij welgezind zijn'*, was daarom het gebed van Nehemia aan het eind van Nehemia 1. Soms moet je wachten op het goede moment om je verlangen om te kunnen zetten in daden. Je wilt heel graag iets gaan opbouwen in de kerk of in jouw omgeving. Je verlangen knaagt. Maar je kunt er niet zomaar in springen. Je moet wachten op het goede moment. Zoals Nehemia een tijd moest wachten. Op basis van de tijdsaanduidingen in Nehemia 1 en 2 kun je uitrekenen dat er tussen Nehemia 1 en Nehemia 2 een periode van een paar maanden heeft gezeten.

Wachttijd is geen verloren tijd. Zeker niet als het gebedstijd is. Zoals het dat voor Nehemia was. Al biddend vulde hij de tijd. En toen, op een dag, was het moment er.

Een feest bij de koning waarbij Nehemia als de schenker van de koning de koninklijke familie moest bedienen. En de koning ziet Nehemia's bedrukte gezicht. 'Wat is er aan de hand, ben je ziek?' Nehemia schrikt. Want de koning bedienen met een verdrietig gezicht is tegen het protocol. Het kan je je baan of zelfs je leven kosten. Maar Nehemia voelt dat dit misschien het moment is. Hij speelt open kaart tegenover de koning. Hij pakt zijn kans in geloof. Met een gebed op de lippen. 'God, help me toch...' En de koning? Hij bewijst Nehemia zijn gunst. Reageert met begrip en erkenning. 'Dan mag je gaan'. Hij willigt Nehemia's verzoek in. Soms moet je wachten op het goede moment. Maar als God het moment geeft, pak het moment dan in geloof. Kortom: wacht het goede moment af!

Deel je verlangen **dia**

Ik raak zelf meer en meer enthousiast over Nehemia. Hij inspireert mij – en ik hoop ook straks veel van jullie – in hoe je komt tot bouwen. In de kerk of in de wereld. Hoe kun je een verlangen dat je hebt omzetten in daden? Van Nehemia kun je prachtige dingen leren.

Een van die dingen is: wees niet bang om het verlangen te delen dat leeft in je hart. Ik zie Nehemia dat een paar keer doen in Nehemia 2. Om te beginnen bij de koning. Ik zou graag Jeruzalem, de stad van mij en mijn voorouders, helpen opbouwen. Je ziet hoe de koning reageert op die hartenkreet van Nehemia. Hij voelt hoe diep het zit bij Nehemia en reageert er positief op. Ook later in Nehemia 2 kom je tegen, hoe Nehemia zijn verlangen met anderen deelt. Als hij in Jeruzalem in gesprek gaat met de leiders van het volk. Vers 17: *'Laten we de stad opbouwen, zodat we niet langer het mikpunt van spot zijn'*.

Dat is Nehemia's diepste verlangen. Wij niet langer het mikpunt van spot. De stad is veilig, onze levens bloeien op, Gods glorie wordt zichtbaar. Nehemia schetst een toekomstbeeld als wenkend perspectief. Nehemia deelt zijn verlangen. Of, zeggen wij vandaag, hij deelt zijn visie. Dit is mijn droom van de toekomst. Dat wil ik graag bereiken. Over het belang van visie wordt soms verschillend gedacht. Ik las bijvoorbeeld dat Mark Rutte een keer heeft gezegd: Voor visie moet je bij de opticien zijn. Hij vindt het hebben van visie dus niet zo heel belangrijk. Maar ik denk dat het hebben en delen van visie heel belangrijk is. Zeker in de kerk. Waar wil je met elkaar naar toe?

Dia Een visie inspireert. Ik moet daarbij altijd denken aan de uitspraak van Antoine de St. Exupery, een Franse denker. Hij zei: *'Als je een schip wilt bouwen, roep dan geen mannen en vrouwen bij elkaar om hen bevelen te geven, om ze elk detail uit te leggen, om ze te vertellen waar ze alles kunnen vinden. In plaats daarvan, leer ze verlangen*

naar de enorme, eindeloze zee'. Ja, dat inspireert. Dat willen we graag bereiken. Zo zie ik Nehemia bezig.

Zorg voor een goed plan **dia**

Naast visie heb je ook een goed plan nodig. Je verlangen kan nog zo groot en zo mooi zijn, zonder een goed plan komt er niks van terecht. Al bij de koning merk je meteen dat Nehemia er goed over heeft nagedacht. Hij vraagt de koning of hij brieven mee mag voor de gouverneurs daar. Zeg maar, de toestemming van de koning zwart op wit. En hij vraagt of hij hout mee mag uit de koninklijke houtvesterijen om te gebruiken in Jeruzalem. Nehemia bereidt zich goed voor. Jammer toch, als je verlangen door een slechte voorbereiding al meteen in de kiem wordt gesmoord!

En ook in Jeruzalem zie ik Nehemia verstandig en met beleid te werk gaan. Eerst houdt hij zijn verlangen een tijdje voor zich. Hij heeft tijd nodig om een goed beeld van de situatie te krijgen. Nehemia is immers nooit eerder in Jeruzalem geweest. Hoe ligt de stad erbij? Hoe erg is de situatie eigenlijk? Vandaar die inspectietocht in het donker. Nehemia wil een beeld krijgen. Want dan weet je wat er te doen is. In ieder geval, niet zomaar als een kip zonder kop beginnen. En daardoor eigenlijk al meteen een valse start maken.

Zo is Nehemia bouwer en bidder tegelijk. Hij weet zich afhankelijk van God en tegelijk heeft hij organisatorisch zijn zaken goed voor elkaar. Geloof en planning bijten elkaar niet. Een goede planning, verstandig beleid betekent niet dat je minder vertrouwt op God en te weinig rekening houdt met de Heilige Geest. Waar het soms wel eens aan wil ontbreken, zeker als het gaat om bouwen in de kerk. God helpt ons toch? Dan mag de organisatie wel houtje-touwtje zijn, het plan een beetje onduidelijk, want de Heilige Geest staat aan onze kant! Nee, zorg voor een goed plan en neem er de tijd voor. Dan neem je met elkaar je verantwoordelijkheid serieus. Ook de zaak van God heeft een goed plan nodig. Bidden in afhankelijkheid en bouwen met verstand horen bij elkaar!

Motiveer de mensen om je heen **dia**

Goed, dan heb je een mooie visie en een goed plan! Maar nu moeten er mensen bij. Je hebt mede-bouwers nodig. Hoe krijg je die? Dat is soms niet makkelijk. Voor Nehemia zal dat ook niet eenvoudig zijn geweest. De mensen in Jeruzalem waren lamgeslagen geraakt en apathisch geworden door alle tegenslag en tegenwerking. Al het vuur was eruit. En dus neemt Nehemia de tijd om de mensen in Jeruzalem te

motiveren. Dat alleen al is veelzeggend. Nehemia komt niet binnen met de houding van: ik zal het wel even doen. Nee, hij maakt mensen om hem heen mede-eigenaars van zijn plan. We doen het samen. En moet je opletten hoe Nehemia dat doet. Je leest er zo overheen in vers 17. Hij gaat in gesprek met de leiders in Jeruzalem en zegt tegen hen: *'U ziet in welke ellende wij verkeren'*.

Nehemia komt niet vanuit de hoogte binnen. Ik heb een plan en jullie moeten mij helpen. Hij zegt: *wij*. U ziet in welke ellende wij verkeren. Hij komt niet met een verwijt: jullie hebben er een puinhoop van gemaakt. Nee, hij spreekt vanuit solidariteit. We zitten er samen midden in. Iets dat je soms met al je mooie verlangens en plannen over het hoofd kunt zien. Ik betrap mezelf er ook op. Ik heb een verlangen, een plan, ik wil graag iets ondernemen. Ik ga in gesprek met mensen en hoe makkelijk straal je uit: jullie doen iets niet goed. Of: wij samen doen het verkeerd. Sta je meteen met 10-0 achter. Wie wil er nog meedoen? Herken je het? Je wilt graag dat mensen meedoen, maar je praat ze alleen een schuldgevoel aan.

Motiveert voor geen meter.

Nehemia spreekt vanuit solidariteit. We zitten samen in de sores. Maar God is er ook nog. Kijk hoe Hij mij heeft geholpen. *'Ik vertelde hun dat mijn God mij bescherming geboden had'*. Mensen, we staan er niet alleen voor. God helpt. En kijk dan wat er gebeurt met die lamgeslagen en apathisch geworden leiders in Jeruzalem: *'Laten we dan meteen met de herbouw beginnen, zeiden ze, en ze pakten het werk voortvarend aan'*.

Bouwen in vertrouwen dia

En zo begint het bouwen in vertrouwen. Het werk is groot en veelomvattend. En tegenstand is ook aanwezig. Sanballat en Tobia melden zich. Hen gaan we nog vaker tegen komen in Nehemia. Toch gaan we bouwen, zegt Nehemia, want *'de God van de hemel zal het ons doen lukken'*. Raak jij al een beetje geïnspireerd? Ik wel. Denk eens hierover na. Ben jij een bouwer of een bidder? Hoe leert Nehemia jou bidden, als je jezelf vooral als bouwer ziet? En hoe leert hij jou bouwen, als jij jezelf vooral een bidder vindt?

Amen